

ਸਹਿਮਤੀ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਰਾਜਪਾਲ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ 3 ਫਰਵਰੀ, 1952 ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸਭ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗਾ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਉਕਤ ਪਿੰਡਾਂ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹੀ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸੀ . ਨਿਯਮ 102 (d) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਗਏ ਪਦਾਰਥਕ ਕਾਰਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ। ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਫਸਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਨਿਯਮ 102 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 19 ਅਧੀਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤੱਥ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਇਸ ਲਈ ਸ਼੍ਰੀ ਵਾਸੂ ਦੀ ਆਖਰੀ ਦਲੀਲ ਵੀ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ।

(10) ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਾਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਜੋ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦੇਵਾਂਗੇ।

ਡੀ ਕੇ ਮਹਾਜਨ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ

ਫੁਲ ਬੈਂਚ

ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਸੀ. ਜੇ., ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਚੰਦ ਜੈਨ ਜੇ. ਜੇ.

ਗਰੀਬ ਸਿੰਘ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰ. 132 ਆਫ 1971।

15 ਜੁਲਾਈ 1971 ਈ.

ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਐਕਟ (1913 ਦਾ I)— ਧਾਰਾ 21-ਏ— ਖੇਤੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਪਿੰਡ ਦੀ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ—ਵਿਕਰੀ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਅਜਨਬੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵੈਂਡੀ—ਕੀ ਆਪਣੀ ਯੋਗਤਾ ਜਾਂ ਰੁਤਬੇ 'ਤੇ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ—ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਕਰੇਤਾ ਤੋਂ ਹਫ਼ੇ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ ਅਜਨਬੀ ਸਹਿ-ਵੈਂਡੀ ਦੇ ਹਿੱਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ—ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ—ਕੀ ਬਚਦਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਵਿਕਰੀ ਕਈ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਹੇਠਲੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਕੋਲ ਤਰਜੀਹੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਵਿਕਰੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਨਬੀ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਵਾਲਾ ਵਿਕਰੇਤਾ ਅਜਨਬੀ ਦੇ ਪੱਧਰ ਤੱਕ ਡੁੱਬ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਦਾ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਗੁਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਵਿਕਰੇਤਾ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਅਜਨਬੀ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਜੋੜਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੀ ਯੋਗਤਾ ਜਾਂ ਰੁਤਬੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਲਈ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। (ਪਰਾ 22

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਕੋਲ ਪਹਿਲਾਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਉਹ ਪੂਰੇ ਸੌਦੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਅਜਨਬੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ, ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਨਾਲ, ਪੂਰਵ-ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਕਿਸੇ ਅਜਨਬੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਮਿਲਾ ਕੇ ਸਮੁੱਚੀ ਜਾਇਦਾਦ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ, ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਦਾ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੋਹ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਮਨ ਬਦਲ ਕੇ ਅਤੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਰਕੇ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੇ. ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਕਰੇਤਾ ਜੋ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਪਿੰਡ ਦੀ ਅਚੱਲ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਖਰੀਦਣ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਅਜਨਬੀ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਉਹ ਅਜਨਬੀ ਸਹਿ-ਵੈਂਡੀ ਦੇ ਹਿੱਤ ਨੂੰ ਤੋਂ ਹਫ਼ੇ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਕੇ ਧਾਰਾ 21- ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1913 ਦਾ ਏ. (ਪੈਰਾ 1 ਅਤੇ 31)।

ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਡੀ. ਸ. ਤੇਵਤੀਆ, ਸਿਤੀ 2 ਫਰਵਰੀ, 1971 ਨੂੰ ਆਰ.ਐਸ.ਏ. 399/70, ਸ਼੍ਰੀ ਦੇਵ ਰਾਜ ਸੈਣੀ, ਸਾਬਕਾ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਸੰਗਰੂਰ, ਸਿਤੀ 11 ਮਾਰਚ, 1970 ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜੋ ਸ਼੍ਰੀ ਪਰਮਜੀਤ ਸਿੰਘ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ, ਸਬ-ਜੱਜ, ਕਲਾਸ III, ਸੰਗਰੂਰ, ਸਿਤੀ 16 ਜੁਲਾਈ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ, 1968, ਜਿਸ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਕਰਕੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਡਿਕਰੀ ਦਿੱਤਾ। 4,000 ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮੁਦਈ 11 ਮਈ, 1970 ਨੂੰ ਜਾਂ ਉਸ ਤੱਕ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਪੈਸੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਏਗਾ, ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਦੋਵਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

ਐਸਪੀ ਜੀ ਓਕਾ ਐਲ, ਅਤੇ ਐਸਕੇ ਏ ਗਗਰਵਾਲ, ਇੱਕ ਵਕੀਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਏ.ਐਨ.ਐਮ ਇਟਲ ਅਤੇ ਐਸ.ਐਮ. ਸ਼੍ਰੀ, ਇੱਕ ਵਕੀਲ।

ਨਿਰਣਾ

ਜੀ ਉਰਦੇਵ ਸਿੰਘ , ਜੇ.— (1) ਇਸ ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਸਵਾਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:-

“ਕੀ ਕੋਈ ਵਿਕਰੇਤਾ ਜਿਸ ਨੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਅਜਨਬੀ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਉਹ ਉਪਹਾਰ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ ਅਜਨਬੀ ਸਹਿ-ਵੈਂਡੀ ਦੇ ਹਿੱਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਕੇ ਧਾਰਾ 21 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਵਿਰੋਧ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਐਕਟ, 1913 ਦਾ ਏ?”

(2) ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ:

ਕਿਸ਼ਨਾ ਦੇ ਚਾਰ ਪੁੱਤਰਾਂ ਗਰੀਬ ਸਿੰਘ, ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ 225 ਕਨਾਲ 9 ਮਰਲੇ

ਪਿੰਡ ਕਿਲਾਮਪੁਰ ਵਿੱਚ ਵਾਹੀਯੋਗ ਜ਼ਮੀਨ ਹੈ। ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਣ 'ਤੇ, ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਹਰਚੰਦ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਾਂਝਾ ਹਿੱਸਾ ਆਪਣੇ ਚਾਚੇ ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ, ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਹਰਚੰਦ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਣਾ ਹਿੱਸਾ ਆਪਣੇ ਚਾਚਾ ਗਰੀਬ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਗੁਰਨਾਮ ਕੌਰ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ, ਮਿਤੀ 15 ਮਾਰਚ, 1966 (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਡੀ.ਏ.) ਦੁਆਰਾ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ।) ਰੁਪਏ ਲਈ 4,000 15 ਮਾਰਚ, 1967 ਨੂੰ ਗਰੀਬ ਸਿੰਘ ਵੈਂਡੀ ਦੇ ਭਰਾ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਕੋਸ਼ੀਅਰ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਹਰਚੰਦ ਸਿੰਘ ਦਾ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਵੀ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਲੀਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ, 10 ਜੂਨ, 1968 ਨੂੰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਗੁਰਨਾਮ ਕੌਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਜੋ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਆਪਣੇ ਸਹਿ-ਵੇਨ ਡੀ ਗਰੀਬ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਖਰੀਦੀ ਸੀ, ਤੋਹਫੇ ਵਜੋਂ ਦੇ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਤੋਹਫੇ ਦਾ ਲਾਭ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਲੈਣਿਆਂ ਗਰੀਬ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇਸ ਦਲੀਲ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਤੋਹਫੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਗੁਰਨਾਮ ਕੌਰ (ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਅਜਨਬੀ ਸੀ) ਦੀ ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਰਹੀ ਸੀ। ਸੰਪੱਤੀ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਫੇਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਝਗੜਾ ਸਿੱਖਿਅਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਨਾਲ ਪ੍ਰਬਲ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਹੋਰ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਖੁੰਝ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਗਰੀਬ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਹਿੱਤ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਅਸਲ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਉਸਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।

(3) ਥੀਓ ਸੈਕਿੰਡ ਐਪੀਲਫ ਨੇ ਸਿਬਾਈ ਗਰੀਬ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਅੱਗੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਦੁਆਰਾ ਗਰੀਬ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ

ਇਸ ਤੋਹਫੇ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਬਾਰੇ ਬਹਿਸ ਕੀਤੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ *ਤੇਜ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੁਰਾਣ ਵਿੱਚ ਐਸ.ਆਰ.ਦਾਸ, ਸੀ.ਜੇ.* ਦੇ ਗੈਰ-ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ *ਤੇਜ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੁਰਾਣ*, (2) ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੇ ਗਰੀਬ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕੀਤੀ। ਤੋਹਫੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਉਸਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਰਕਮ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਪੀਲੇਟ ਐਕਟ, 1913 ਦੀ ਧਾਰਾ 21-ਏ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਗਰੀਬ ਸਿੰਘ

(1) 1948 ਦਾ RSA 380, 29 ਜੂਨ, 1949 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

(2) 1949 ਦਾ LPA 76, 16 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1951 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ

ਉਸੇ ਦੁਆਰਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨੇ ਇਸ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

(4) *ਹਯਾਤ ਬਖਸ਼ ਬਨਾਮ ਮਨਸਬਦਾਰ ਖਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰ*, (3) ਵਿੱਚ, ਇੱਕ 'ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ (ਐਡੀਸ਼ਨ ਅਤੇ ਦੀਨ ਮੁਹੰਮਦ, ਜੇ. ਜੇ.) ਨੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਸਥਾਪਿਤ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਕਰੇਤਾ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਜੁੜਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਖਰੀਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਜਨਬੀ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਹਿਲਾਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਗੁਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਖਰੀਦ ਦਾ ਆਪਣਾ ਹਿੱਸਾ ਵੀ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਪ੍ਰੀ-ਐਪੀਲੇਟ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜੇਕਰ ਉਸ ਨੇ ਨੁਕਸ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀ-ਐਪੀਲੇਟ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਅਧਿਕਾਰ ਪਹਿਨ ਲਿਆ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ ਦੀਨ ਮੁਹੰਮਦ, ਜੇ.

“ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ 1933 ਲਾਹ ਨਾਲ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਅਸਹਿਮਤੀ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ। 117 ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ 91 ਪੀ.ਆਰ. 1909 ਜੋ 'ਸਿਧਾਂਤ 1933 ਲਾਹ' ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। 481 ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਸਾਧਾਰਨ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਪੂਰਵ-ਇੰਪੀਟਰ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਵੰਡਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਤਰਜੀਹੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਜਦੋਂ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਵਾਂਝਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪ੍ਰੀ-ਐਪੀਲੇਟ ਕੋਲ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤਰਜੀਹ।”

(5) ਫਿਰ ਉਹੀ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ *ਜਸ ਰਾਜ ਜੂਨੀਵਰਡਲ ਬਨਾਮ ਗੋਕਲ ਚੰਦ ਜੈਨੀ*, (4) ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਕਿ ਵਿਕਰੇਤਾ ਇੱਕ ਉੱਚ-ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੰਡ ਕੇ ਇੱਕ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਸਾਰ ਨੂੰ ਹਰਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। -ਇੰਪੀਲੇਟ ਸੂਟ, ਪਰ " *ਯੂਆਈਐਸ ਪੇਡੈਂਸ* ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ

ਬਚਣ ਲਈ, ਅਜਿਹਾ ਤਬਾਦਲਾ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਤਬਾਦਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਮਾੜਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

(6) ਭਗਵਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸ਼ਾਦੀ ਅਤੇ ਹੋਰ, (5) ਵਿੱਚ, ਇਹ ਇੱਕ ਹੋਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ (ਐਡੀਸ਼ਨ ਅਤੇ ਬੇਕੇਟ, ਜੇ. ਜੇ.) ਦੁਆਰਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ

(3) ਏਆਈਆਰ 1935 ਲਾਹ. 529.

(4) ਏਆਈਆਰ 1935 ਲਾਹ. 808.

.. (5) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1934 ਲਾਹ. 878

ਖੁਦ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਤੋਂ ਘਟੀਆ ਹੈ, ਉਹ ਖਰੀਦ ਦੇ ਉਸਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਿਲਾਇੰਸਡੀ ਅਫ਼ਰੂ ਬਨਾਮ ਲਾਭੂ (6), ਅਤੇ ਤੋਤਾ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਕੁੰਦਨ, (7) ਉੱਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕੇਸਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ (8) ਵਿੱਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਫੈਸਲੇ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹਨ। ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਨਿਰੀਖਣ:-

“ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਕੰਟਰੈਕਟ ਰੈਕਟ ਇੱਕ ਸੀ ਅਤੇ ਅਵਿਭਾਜਨਯੋਗ ਸੀ, ਵਿਕਰੀ-ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਸਿਰਫ਼ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਆਪਸੀ ਸੀਮਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਸਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਲਈ ਖਰੀਦੀ ਰਕਮ ਲੈਣ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਖਰੀਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤਕ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਇਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਬਹੁਤ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਇਹ ਸਹੀ • ਨਜ਼ਰੀਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਹੈ ਜੋ ਦਿਸਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਇਸ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ - ਖਾਲੀ ਹੋਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ।

(7) ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਫਿਰ ਤੋਂ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਆਇਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਟੇਕ ਚੰਦ, ਦੀਨ ਮੁਹੰਮਦ ਅਤੇ ਬੇਕੇਟ, ਜੇਜੇ ਦੁਆਰਾ ਗਠਿਤ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਠਾਕੁਰ ਮਾਧੋ ਸਿੰਘ ਅਤੇ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਲੈਫਟੀਨੈਂਟ ਜੇਮਜ਼ ਆਰ. ਆਰ. ਸਕਿਨਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, (9) ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਅਧਿਕਾਰ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਵੇਚਣਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਦਾ ਸੂਟ ਵੈਧ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਵਿਕਰੇਤਾ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਹਰਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਕੱਲੇ ਹੋਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਕੰਮ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਹੜਾ

ਹੁਕਮ ਸੀ ਜੋ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਇੱਕ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

- (6) 48 ਪੀਆਰ 1970
- (7) ਏਆਈਆਰ 1928 ਲਾਹ. 784
- (8) 16 ਪੀਆਰ 1896
- (9) ILR (1942) ਲਾਹ. 155=ਏਆਈਆਰ 1941 ਲਾਹ. 433.

ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਅਸਲ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੱਕ ਦਾ ਸਾਲ।

(8) ਅਲਟ ਮੁਹੰਮਦ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮੁਹੰਮਦ: ਦੀਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (10) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੂਜੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਉਸੇ ਦਿਨ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੂਰਵ-ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਅਜਨਬੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਉਹ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਗੁਆ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਖਰੀਦ ਦਾ ਆਪਣਾ ਹਿੱਸਾ ਵੀ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਲੀਬਿਟ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਵਿਕਰੇਤਾ ਅੰਤਿਮ ਨਿਰਣੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਅਜਨਬੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਖਰੀਦ ਕੇ ਨੁਕਸ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕੇਸ ਦਾ, ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਾਅਦ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

(9) ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜੋ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਿੰਦੂ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਬੇਕੇਟ ਜੇ. ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਨੋਟ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ:

(ਮਾਧੋ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਜੇਮਸ ਆਰ. ਆਰ. ਸਕਿਨਰ, (9)) ਵਿੱਚ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੇ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸੰਦੇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਹਨ।, ਪਰ ਇੱਥੇ ਤੀਜਾ ਸਵਾਲ ਬਿਲਕੁਲ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਿਕਰੇਤਾ ਇੱਥੇ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਮੇਲਣ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਹ ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਅਜਨਬੀ ਮੁੜ ਚਲੇ ਗਏ, ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਆਧਾਰ ਅਲੋਪ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਿੰਦੂਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ।

(19) ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਦੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੁਆਰਾ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਪੈਡੈਸੀ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਦੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਦਿਵਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਲਾਹੌਰ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਨੇ *Mst. ਸੰਤ ਕੌਰ ਬਨਾਮ ਤੇਜਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ* (11) • ਦੀਨ ਮੁਹੰਮਦ, ਜੇ., ਨੇ ਆਪਣੇ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ: -

“ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਵਾਲ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, (1) ਕੀ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਲੰਬਿਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਇੱਕ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਉੱਤਮ ਪ੍ਰੀ-ਐਮਟਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ, ਪਰ

(10) ਏਆਈਆਰ 1941 ਲਗ 444 (FB)

(10) ਏਆਈਆਰ 1946 ਲਗ. 142.

ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬਾਅਦ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਇੱਕ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਾ? (2) ਕੀ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਬਾਅਦ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਵਾਲੇ ਨੇ, ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਸਮੱਗਰੀ ਹੈ? *ਜਸ ਰਾਜ ਜੂਨੀਵਾਲ ਬਨਾਮ ਗੋਕਲ ਚੰਦ ਜੈਨੀ* (4) ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਬੈਂਚ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ, ਮੈਂ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਮੁੱਖ ਨੁਕਤੇ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਛੂਹਣ ਲਈ ਕੁਝ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸੀ, ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, *ਏ.ਯੂ. ਮੁਹੰਮਦ ਵਜੋਂ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ, v. ਮੁਹੰਮਦ. ਦੀਨ* (12), ਜੋ ਕਿ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਰੀਖਣਾਂ 'ਤੇ ਹੋਰ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਰਾਏ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਤੋਂ ਗੁਰੇਜ਼ ਕੀਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੋਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਟਿੱਪਣੀ ਮਹਿਜ਼ *ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਹੋਵੇਗੀ।* ਸਵਾਲ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਨ ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਸੂਟ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਮੈਂ ਇਹ ਕੇਸ ਮਾਣਯੋਗ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਨੂੰ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਭੇਜਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਦੋ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(11) ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ 'ਤੇ, ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ (ਦੀਨ ਮੁਹੰਮਦ, ਤੇਜਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਅੱਛਰੂ ਰਾਮ ਜੇ.ਜੇ.) ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਜੱਜ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ:-

“ਜਿੱਥੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਕੋਲ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਕਰਨ ਦੇ ਸਾਧਨ ਹਨ, ਅਸਲ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸੰਦੇਬਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਮਰਪਣ ਕਰਨ, ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਸੰਧੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਸਮਰਪਣ, ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ, ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਅਜਿਹੇ ਸਮਰਪਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਸਵੈਇੱਛਤ ਤਬਾਦਲਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਲਿਸ ਪੇਡੈਂਸ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦਾ ਸਹੀ ਤਰੀਕਾ, ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਬਾਅਦ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਅਸਲ ਸੌਦੇ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੇਤਾ ਲਈ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਸਮਝਣਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਲੈ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੇਕਰ ਵਿਕਰੀ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ।

(12) ILR 1942 ਲਗ.. 190.

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿੱਥੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਅਸਲ ਸੰਦੇਬਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਸਾਧਨ ਗੁਆ ਦਿੱਤੇ ਹਨ, ਸਾਬਕਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮੁੜ ਤਬਾਦਲੇ ਨੂੰ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਾਬਕਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਵੈਇੱਛਤ ਤਬਾਦਲੇ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਸਿਰਲੇਖ ਨਾਲੋਂ ਜੋ ਉਸਨੇ ਖੁਦ ਅਸਲ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਅਸਲ ਸੰਦੇਬਾਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੀ ਥਾਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਅਜਿਹਾ ਤਬਾਦਲਾਕਰਤਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵਜੋਂ ਉਲਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ-ਹਿੱਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਉਹਨਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਤੋਂ ਜੋ ਖੁਦ ਅਜਿਹੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ ਸਨ। ਉਸ ਨੂੰ ਅਸਲੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਇੱਕ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਜੋ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਹ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਅਸਲ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸਦੇ ਅਧੀਨ ਉਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਨੇ ਸਫਲ ਹੋਣ ਲਈ, ਇੱਕ ਉੱਤਮ ਅਗਾਊਂ ਅਧਿਕਾਰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ। ਤੁਲਨਾ, ਡਿਕਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਵੀ, ਮੁਦਈ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਵਾਲੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਤਬਾਦਲੇ ਵਾਲੇ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਸਲ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਸਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸੰਪੱਤੀ ਉਸ ਨੂੰ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਬਕਾਇਆ ਪਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੰਨਾ ਫਸਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਵੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਜਾਂ ਬਿਹਤਰ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

(12) ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦਾ ਅੰਤਲਾ ਹਿੱਸਾ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਸ ਫੁਲ ਬੈਚ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਲੰਬਿਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਵਿਕਰੇਤਾ ਤੋਂ ਖਰੀਦਦਾਰ ਆਪਣੇ ਬਚਾਅ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਅਸਲ ਵਿਕਰੇਤਾ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਰੱਖਣਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸੌਂਦਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਵਿਕਰੇਤਾ ਆਪਣੇ ਸਹਿ-ਵੈਂਡੀ ਦੇ ਹਿੱਤ ਨੂੰ ਖਰੀਦ ਕੇ, ਜੋ ਇੱਕ ਅਜਨਬੀ ਹੈ, ਆਪਣੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਕਰੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਜਨਬੀ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਨਾਲ ਉਹ ਬਾਅਦ ਦੇ ਪੱਧਰ ਤੱਕ ਡੁੱਬ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਅਧਿਕਾਰ ਗੁਆ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਫਿਰ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਕੋਲ

ਵਿਕਰੇਤਾ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਹੇਠਲੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(13) ਇਮਾਮ-ਉਲ-ਦੀਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਨੂਰ ਖਾਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (13) ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਇੱਕ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਕੋਲ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਕਤ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਧਿਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਮੁਦਈ ਦਾ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉੱਤਮ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਦੂਜੀ ਧਿਰ ਲਈ ਜੋ ਖਰੀਦ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਈ ਸੀ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਬਾਰਕਲੇ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੁਕਵੇਂ ਹਨ:-

"ਉਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣਾ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਹਕੂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਸੰਯੁਕਤ ਖਰੀਦਦਾਰ। ਇਮਾਮ-ਉਲ-ਦੀਨ ਉਸ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦਾ ਇੱਕ ਧਿਰ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਮੁਦਈ ਦੇ ਪੂਰਵ-ਉਮੀਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਉੱਚ ਅਹੁਦੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਹਾਕੂ ਦੇ, ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। * ਖਰੀਦਦਾਰੀ. ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹਾਕੂ ਨੂੰ ਖਰੀਦ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਉਸ ਕੋਲ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਕੱਲਾ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਏਗਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੁਦਈ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। *pur ਪਿੱਛਾ. ਗਣੇਸ਼ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਜ਼ਰਾਤ ਆਲ (14)* ਅਤੇ ਸਦਰ ਦੀਵਾਨੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਿਓਦਿਲ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਭੈਰੂ ਰਾਮ (15) ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਉੱਤਰੀ ਪੱਛਮੀ ਪ੍ਰਾਂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਇਸੇ ਨੁਕਤੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਉਲਟ *ਭਵਾਨੀ ਪ੍ਰਸਾਦ ਬਨਾਮ ਡਮਰੂ (16)* ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਸੇ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(13) 10 ਪੀਆਰ 1884

(14) 2 NWP HCR 373.

(14) 1860 p ਲਈ SDA Rep. NWP. 53

ਭਵਾਨੀ ਪ੍ਰਸਾਦ ਬਨਾਮ ਡਮਰੂ (16) ਵਿੱਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮਹਿਮੂਦ, ਜੇ.

"ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਨਿਯਮ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਖੋਹ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਬਰਾਬਰੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਬਦਲਾਖੋਰੀ ਜਾਂ ਲੁੱਚਪੁਣਾਤਮਕ ਅਭਿਆਸ 'ਤੇ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੱਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ. ਉਹ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਸਹੀ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਤੱਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ, ਜੇ ਅਣਡਿੱਠ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਹਰਾ ਦੇਵੇਗੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਪ੍ਰੀ-ਇਮਪਸਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਪੂਰਵ-ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਕਿਸੇ ਅਜਨਬੀ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਜੋ ਖੁਦ ਜਾਇਦਾਦ ਖਰੀਦਣ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੀ ਖਰੀਦ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਅਜਨਬੀ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਪਾਸੇ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਪੂਰਵ-ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਕੀ ਉਹ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਸਹੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਨਿਯਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜਿਸਦੀ ਉਸਨੇ ਖੁਦ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਕਿਸੇ ਸੱਟ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕੀਤਾ ਹੈ।"

(15) ਵਜ਼ੀਰ ਅਲੀ ਖਾਨ ਬਨਾਮ ਜ਼ਹੀਰ ਅਹਿਮਦ ਖਾਨ ਅਤੇ ਮੁਦਈਆਂ ਤੋਂ ਉੱਚਤਮ ਅਧਿਕਾਰ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੁਆਰਾ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਸੀ; - ਹੋਰ (17)। ਮਾਧੋ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਲੈਫਟੀਨੈਂਟ ਜੇਮਸ ਆਰਆਰ ਸਕਿਨਰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (9) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ, (ਰਾਮ ਲਾਲ, ਸੀਜੇ, ਭੰਡਾਰੀ ਅਤੇ ਅੱਛਰੂ ਰਾਮ, ਜੇ. ਜੇ.) ਨੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸੰਸਥਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤਬਾਦਲਾ ਕਿੱਥੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ, ਤਬਾਦਲਾਕਰਤਾ ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ ਅਗਾਊਂ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਤਾਕਤ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਕੀ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਤਬਾਦਲਾ ਉਸ ਦੇ ਉੱਤਮ ਪੂਰਵ- ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਤਬਾਦਲਾ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ, ਇੱਕ ਤੋਹਫੇ ਜਾਂ ਇੱਕ ਐਕਸਚੇਂਜ ਦਾ ਰੂਪ ਲਿਆ ਹੈ। ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਖਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦਾ ਪੂਰਾ ਸਿਰਲੇਖ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਸਨ।

(16) ILR 5 ਸਾਰੇ। 197.

(17) ਏਆਈਆਰ 1949 ਈਪੀ 193.

ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਵਿਕਰੀ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁੜ-ਤਬਾਦਲਾ ਹੋਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ

ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਬਰਾਬਰ ਜਾਂ ਉੱਤਮ ਪੂਰਵ-ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਹੀ ਤਬਾਦਲੇ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਤਬਾਦਲਾਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਬਲ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਕੱਪੜੇ ਪਾਉਣ ਲਈ ਤਬਾਦਲਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਰੂਪ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ -ਇੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ *emptive* ਹੱਕ ਅਜੇ ਵੀ ਕਾਇਮ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਸੈਟਲ ਕੀਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇੱਕ ਤਬਾਦਲਾ ਪੈਡੈਂਟ ਲਾਈਟ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਇਮ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਪੂਰਵ-ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, *ਲਿਸ ਪੈਡੈਂਟ ਦਾ ਨਿਯਮ* ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਪੈਡੈਂਟੀ ਜਿਸਦੀ ਇਹ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਮੂਲਚੰਦ ਬਨਾਮ *ਗੰਗਾ ਜਲ* (18) ਅਤੇ *ਐੱਮ. ਸੰਤ ਕੌਰ ਬਨਾਮ ਤੇਜਾ ਸਿੰਘ* (11)।

(16) *ਬਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਖਜ਼ਾਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ* (19) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਸ ਦੁਆਰਾ ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। *ਗੋਹਿੰਦ ਦਿਆਲ ਬਨਾਮ ਇਨਾਇਤੁੱਲਾ* (20) ਵਿੱਚ ਮਹਿਮੂਦ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਲਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ, ਅਤੇ *ਧਨੀ ਨਾਥ ਬਨਾਮ ਬੁੱਧੂ* (20) ਵਿੱਚ ਪਲੇਡਨ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਭੌਤਿਕ ਘਟਨਾਵਾਂ। 21), ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਸ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਪੂਰਵ-ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਦੋ ਅਧਿਕਾਰ ਹਨ: (1) ਅੰਦਰੂਨੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਅਧਿਕਾਰ, ਭਾਵ, ਵੇਚਣ ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਅਤੇ (2) ਵੇਚੀ ਗਈ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਸੈਕੰਡਰੀ ਜਾਂ ਉਪਚਾਰਕ ਅਧਿਕਾਰ। ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਪਲੇਡਨ, ਜੇ. ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ: -

. "ਸੈਕੰਡਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵੇਚੀ ਗਈ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ, ਜਦੋਂ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵੇਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਉਸਦੇ ਤਰਜੀਹੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ."

ਕੇ. ਸੁੱਬਾ ਰਾਓ, ਜੇ., (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਦੋਂ ਸੀ), ਜਿਸ ਨੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਸੀ, ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਨਿਚੋੜ ਦਿੱਤਾ ਸੀ:- "ਵਿਕਰੇਤਾ ਇੱਕ ਵਿਰੋਧੀ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚ ਕੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਗੁਆ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਤਰਜੀਹੀ ਜਾਂ ਬਰਾਬਰ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ। ਨੂੰ"

(18) *ਏਆਈਆਰ 1930 ਲਾਹ. 356 (FB)*

(19) *ਏਆਈਆਰ 1958 ਐਸਸੀ 838.*

• (20) *ILR ਸਾਰੇ 775 (FB)*

(21) *136 PR. 1894 'ਤੇ ਪੀ. 11*

ਸੰਖੇਪ: (1) ਪ੍ਰੀ-ਐਪਲਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਵੇਚੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਵੇਚਣ ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਜਾਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, (2) ਪੂਰਵ-ਅਧਿਕਾਰਕ ਕੋਲ ਵੇਚੀ ਗਈ ਚੀਜ਼ ਦੀ

ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਸੈਕੰਡਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਉਪਚਾਰਕ ਅਧਿਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। (3) ਇਹ ਬਦਲੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਪਰ ਮੁੜ-ਖਰੀਦਣ ਦਾ ਨਹੀਂ, ਭਾਵ, ਪੂਰਵ-ਨਿਰਮਾਤਾ ਪੂਰਾ ਸੌਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੀ ਜੁੱਤੀ ਵਿੱਚ ਕਦਮ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। (4) ਇਹ ਵੇਚੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਪੂਰਾ ਹਿੱਸਾ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਵੇਚੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਹਿੱਸਾ। (5) ਤਰਜੀਹ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਤੱਤ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਮੁਦਈ ਕੋਲ ਵਿਕਰੇਤਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਬਦਲੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਉੱਚਤਮ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। (6) ਅਧਿਕਾਰ ਬਹੁਤ ਕਮਜ਼ੋਰ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਜਾਇਦਾਦ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਹਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਉੱਚੇ ਜਾਂ ਬਰਾਬਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣਾ।

(17) ਸੰਤ ਕੌਰ ਬਨਾਮ ਤੇਜਾ ਸਿੰਘ (11), ਅਤੇ ਵਜ਼ੀਰ ਅਲੀ ਬਨਾਮ ਜ਼ਹੀਰ ਅਹਿਮਦ ਆਦਿ (17) ਵਿੱਚ ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਕੁੰਦਨ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਅਮਰ ਸਿੰਘ (22) ਵਿੱਚ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕੇ. ਸੁਬਾ ਰਾਓ ਜੇ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ:-

"ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਨਿਪਟਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:

ਲਿਸ ਪੇਂਡੈਂਸ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਸਿਰਫ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਪੈਨ ਡੋਟੇ ਲਾਈਟ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਜੇਕਰ ਵਿਕਰੀ ਇੱਕ ਪੂਰਵ-ਮੌਜੂਦਾ ਅਤੇ ਕਾਇਮ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤਬਾਦਲਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਕਤ ਤਬਾਦਲੇ ਨੇ ਨਵੀਂ ਰਾਈਟ ਪੇਂਡੇਂਟ ਲਾਈਟ ਨਹੀਂ ਬਣਾਈ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋ ਗਿਆ। ਸੀਮਾ ਦੇ ਤੱਥ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਨੁਸਾਰ, ਤਬਾਦਲਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਰਾਈਟ ਪੇਂਡੇਂਟ ਲਾਈਟ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(18) ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ ਇਮਪਜ਼ਨ ਐਕਟ 1913 ਦੀ ਧਾਰਾ 21-ਏ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਇਹ ਧਾਰਾ 1944 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ 1 ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਇਸਦੀ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਉੱਠਣ ਵਾਲੇ ਸਵਾਲ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੋ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਕੇਸਾਂ, ਠਾਕੁਰ ਮਾਧੋ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਲੈਫਟੀਨੈਂਟ, ਜੇਮਸ ਆਰਆਰ ਸਕਿਨਰ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ (9) ਅਤੇ ਅਲੀ ਮੁਹੰਮਦ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਕੇਸਾਂ ਵਿਚ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਸੀ।

v. ਮੁਹੰਮਦ ਦੀਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (10), ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਪੈਨਡੈਂਸੀ ਦੌਰਾਨ ਵਿਕਰੇਤਾ ਕੇਸ ਦੇ ਅੰਤਮ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਅਜਨਬੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਖਰੀਦ ਕੇ ਨੁਕਸ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪੂਰਵ ਸੰਚਾਲਕ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਗਲੀ

ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਧਾਰਾ 21-ਏ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਕੇ ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਐਕਟ 1913 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ: -

"ਕੋਈ ਵੀ ਸੁਧਾਰ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਵਿਰਾਸਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ, ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੈਡੀ-ਡਿਫੈਂਡੈਂਟ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ-ਮੁਦਈ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ।"

(19) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਧਾਰਾ 21-ਏ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸਵੈਇੱਛਤ ਅਤੇ ਇੱਛਾ ਦੇ ਯਤਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਲਈ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਸਿਹਤਮੰਦ ਦੌੜ ਚੱਲ ਰਹੀ ਸੀ। ਫਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ. ਇਸ ਨਵੀਂ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਦੌੜ ਦਾ ਘੇਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਹੀਂ ਜਿੱਥੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਉਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਜਾਂ ਇੱਛਾ ਪਰ ਵਿਰਾਸਤ ਜਾਂ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੇ ਕਾਰਨ। ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਨੂੰ ਐਲ.ਐਲ.ਆਰ. ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। 1942 ਲਾਹ. 155 ਅਤੇ ILR 1942 Lah. 190 ਅਤੇ 473 ਕਿ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਇਹ 1944 ਦੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਐਕਟ 1 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ: -

ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ਼ਨ 21-ਏ ਜੋੜਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੇਤਾ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ।"

(20) ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ, ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21-ਏ, *ਟੀਹੂ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਦਜੀਪ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ* (23) ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਆਈ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਜੇ. *ਤੇਜ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਪੁਰਾਣ* ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਫੈਸਲਾ

ਚੰਦ (2), ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੁਝ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੁਧਾਰ ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਛੇ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਅਜਨਬੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਦੂਜੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਵਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ? ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਹਿ-ਵੈਡੀ ਦੁਆਰਾ। ਉਪਰੋਕਤ ਰਾਇ ਦਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਜੇ. ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਦਮੋਦਰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (24) ਵਿੱਚ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ, ਜੇ. (ਮਾਈ ਲਾਰਡ

ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਸੀ) ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਉਲਟ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ, ਜੋ ਹਾਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਸਕਿਉਰਿਟੀ ਆਫ਼ ਲੈਂਡ ਟੈਨਿਊਰਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਦਾ ਉਸ ਦਾ ਹੱਕ ਸਿਰਫ਼ ਕਿਸੇ ਅਜਨਬੀ ਦੀ ਹੋਂਦ ਕਾਰਨ, ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਅਜਨਬੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸ਼ਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅੰਤਮ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨਾ। ਏ.ਐਚ. ਮੁਹੰਮਦ ਦੇ ਕੇਸ (10), ਹਯਾਤ ਬਖਸ਼ ਦੇ ਕੇਸ (3), ਜਸ ਰਾਜ ਜੂਨੀਵਾਸ ਕੇਸ (4) ਅਤੇ ਠਾਕੁਰ ਮਾਧੋ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (9) ਵਿੱਚ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਬਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਖਜ਼ਾਨ ਸਿੰਘ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ। (19) 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ:

"ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਫਿਰ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21-ਏ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਆਪਣੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੁਧਾਰ ਨੂੰ ਰੋਕਦੀ ਹੈ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੰਦਰਭਾਂ ਵਿੱਚ 'ਸਟੇਟਸ' ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਅਰਥ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਮੈਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ 'ਵੈਂਡੀ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸਥਿਤੀ' ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਜੋਂ ਉਸਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੁਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸੀ, ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਬਣਿਆ ਰਿਹਾ। ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਇਆ ਹੈ।"

(21) ਇਸ ਸੰਖ ਵਿੱਚ 1 ਥੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ, ਜਿਸਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਜਨਬੀ ਨਾਲ ਜਾਇਦਾਦ ਖਰੀਦੀ ਸੀ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਲੰਬਿਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਉਸ ਅਜਨਬੀ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਾਲ ਖਰੀਦ ਕੇ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾ ਲਿਆ। ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਨਾ ਤਾਂ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਟੀ ਈਹੂ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, (23) (ਸੁਪਰਾ) ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਆਈ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ।

(24) 1966 PLR 45.

ਤੇਜ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਪੂਰਨ ਚੰਦ, (2) ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਉਸਦੇ ਲਾਰਡ ਸ਼ਿਪ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਦੇ ਫੈਸਲੇ (ਤੇਜ ਰਾਮ ਦੇ ਕੇਸ (2) ਦੁਆਰਾ, ਲੈਟਰਜ਼ ਪੇਟੈਂਟ ਬੈਂਚ ਨੇ ਤੇਜ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੂਰਨ (1) ਵਿੱਚ ਐਸ.ਆਰ. ਦਾਸ, ਸੀਜੇ, ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਸੀ।

(22) ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21-ਏ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਨਾਲ, ਉਹ ਅਧਿਕਾਰਤ ਸਬੰਧ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ

ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਹੁਣ ਚੰਗੇ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੇਤਾ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ. ਸੈਕਸ਼ਨ 21-ਏ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਜਿਹੇ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੁਧਾਰਾਂ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਲੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੂਰਵ-ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹੀ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ ਧਾਰਾ 21-ਏ ਦੀ ਸ਼ਰਾਤ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਖਰੀਦ ਕੇ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੀ. ਅਜਨਬੀ, ਗਰੀਬ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਅਸੀਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21-ਏ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ "ਸੁਧਾਰ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਠਾਈ ਗਈ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਗਰੀਬ ਸਿੰਘ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਉਸਦੇ ਚਾਚਾ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਸੂਟ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਖਰੀਦ ਕੇ। ਸੰਪੱਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸਮੁੱਚੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹਾਸਲ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਸਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਜਾਂ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮੁੜ-ਸਾਢੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ। *ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (24)* ਵਿੱਚ 'ਸਟੇਟਸ' ਮਾਈ ਲਾਰਡ ਤੋਂ ਕੀ ਭਾਵ ਹੈ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਿਆਂ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ 'ਪੇਜ਼ੀਸ਼ਨ' ਵਰਗਾ ਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਗਰੀਬ ਸਿੰਘ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦਾ ਆਰਾਮ ਖਰੀਦਣ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੀ ਸੁਧਰਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ, ਪਰ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਉਸਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਭੌਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੇ ਹੁਣ ਹਾਲ ਹੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਕੈਟੇਨਾ ਦੁਆਰਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਵਿਕਰੇਤਾ ਜੋ ਵਿਕਰੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਜੁੜਦਾ ਹੈ ਇੱਕ ਅਜਨਬੀ ਆਪਣੀ ਯੋਗਤਾ ਜਾਂ ਰੁਤਬੇ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। . ਇਹ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਵਿਕਰੀ ਸੇਵਰੇਜ਼ 1 ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਹੇਠਲੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਕੋਲ 'ਸੰਦਰਭ ਅਧਿਕਾਰ' ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਜੇ ਗਰੀਬ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਤੋਹਫ਼ੇ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਾ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹ ਪੂਰਵ-ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਉਸਦੀ ਖਰੀਦ ਕੇ ਪਤਨੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਉਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਅਪਾਹਜਤਾ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਵਜੋਂ ਆਪਣਾ ਰੁਤਬਾ ਕਾਇਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਲਈ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨਾਲ ਵਾੜ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਬੰਧ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਸ ਅਜਨਬੀ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾ ਕੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(23) ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੋਣ ਤੋਂ ਵਿਚਾਰੀਏ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉਸੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਵਣਜਾਰਾ ਕਿਸੇ ਅਜਨਬੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਜੋੜਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਅਜਨਬੀ ਦੇ ਪੱਧਰ ਤੱਕ ਡੁੱਬ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਅਜਨਬੀ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਸੰਗਤ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੇਤਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਦਾ ਆਪਣਾ ਹੱਕ ਗੁਆ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਗੁਆ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਜਨਬੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਾਸਲ ਕਰਕੇ ਗਰੀਬ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਣੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਬਲ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕ ਵਾਪਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।

(24) ਗਰੀਬ ਸਿੰਘ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੋਈ ਸੁਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਲੈ ਕੇ ਸਿਰਫ਼ ਅਜਨਬੀ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਇਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਾਧਾਰਨ ਰੂਪਕ ਵਜੋਂ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਜਨਬੀ ਨੂੰ ਜੋੜ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਗਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਡੁੱਬਦਾ ਪੱਥਰ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਅਜਨਬੀ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾ ਕੇ ਉਹ ਉਸ ਮਰੇ ਹੋਏ ਭਾਰ ਨੂੰ ਸੁੱਟਣ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੜ੍ਹਾ 'ਤੇ ਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਪਣੀ ਤਾਕਤ 'ਤੇ ਤੈਰਨਾ। ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਅਜਨਬੀ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦਾ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

(25) ਸਹੀ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਬਾਕੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਗਰੀਬ ਸਿੰਘ ਨੇ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਅਜਨਬੀ ਨੂੰ ਜੋੜ ਕੇ ਆਪਣਾ ਅਗਾਊਂ ਅਧਿਕਾਰ ਗੁਆ ਲਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਖੋਹ ਲਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਕੀ ਇਸਦਾ ਨਤੀਜਾ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਜਾਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸੁਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਟੈਂਜਰ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਅਜਨਬੀ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਇਆ, ਉਸਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਹੋ ਗਿਆ।

(26) ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਖਾਸ ਉਪਬੰਧ ਹੈ ਜੋ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਵਿਕਰੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਨਬੀ ਨਾਲ ਜੋੜਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲਿਆਂ ਲਈ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਮੁੜਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਵਾਲ *ਗਣੇਸ਼ ਲਾਈ ਬਨਾਮ ਜੈੱਡ ਅਰਾਤ ਅਲੀ (14)* ਵਿੱਚ ਉੱਤਰੀ ਪੱਛਮੀ ਸਰਹੱਦੀ ਪ੍ਰਾਂਤਾਂ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਤੇ *ਸਿਓਇਆਲ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਭੈਰੂ ਰਾਮ (15)* ਵਿੱਚ ਸਦਰ ਦੀਵਾਨੀ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 1860 ਵਿੱਚ ਉੱਠਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।), ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਮਾਮ-ਉਦ-ਦੀਨ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਮੁੱਖ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਚ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਨੂਰ ਖਾਨ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ (13), (ਸੁਪਰਾ) ਨੇ ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿਚ, ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਨਾਲ ਉੱਚੇ ਪੂਰਵ-ਅਧਿਕਾਰ ਵਾਲੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਹਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਮੁਦਈ ਦਾ ਦਾਅਵਾ, ਜੇਕਰ ਵਿਕਰੀ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਕਿਸੇ ਅਜਨਬੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਹੈ।

, (27) ਫਤਿਹ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ (25) ਵਿੱਚ, ਰੱਤੀਗਨ, ਜੇ. (ਬ੍ਰੈਡਰੇਥ, ਜੇ. ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ), ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਪੂਰਵ-ਉਮੀਦਕਰਤਾ ਨੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਤਸੀਹੇ ਦਿੱਤੇ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਡੈਰੀਵੇਟਿਵ ਸਿਰਲੇਖ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ। ਉਸ ਤੋਂ ਵੇਚੇ ਗਏ ਅਹਾਤੇ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਬਾਕੀ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਗੁਆਉਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ, ਉਸ ਦੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦਾ ਉੱਚਤਮ ਹੱਕ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।, ਅਸਲ ਸੰਦੇਬਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੈਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਪ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵੇਚੀ ਗਈ ਸੰਪੱਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਮੁਆਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸ਼ਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਘਟੀਆ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਪਹਿਲੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਹੈ।

(28) ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ ਨਹੀਂ ਰੁਕਨ ਦੀਨਾ ਬਨਾਮ ਇਲਮ ਅਦੀਨ ਹੋਰਾਂ (26), &the? ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਹੈਰਿਸ, ਜੇ. ਨੇ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ, ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਕਿ ਇੱਕ ਖਰੀਦਦਾਰ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਜੁੜਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਜਨਬੀ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਬਿਹਤਰ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ।

(29) ਮੁਰਾਦ ਬਨਾਮ ਮਾਈਨ ਖਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (27) ਵਿੱਚ, ਪੰਜਾਬ ਚੀਫ਼ ਕੋਰਟ (ਰਿਵਾਜ ਅਤੇ ਚੈਟਰਜੀ ਜੇ.ਜੇ.) ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਜਨਬੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਟਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ "ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਬੁਰਾ" ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਰਿਵਾਜ, ਜੇ., ਜਿਸ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ, ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੱਖਿਆ:

"ਸਾਨੂੰ ਇਮਾਮ-ਉਦ-ਦੀਨ ਦੇ ਕੇਸ (13) ਵਿੱਚ ਦੀਵਾਨੀ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਕਸਰ ਪੈਰਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਮੁਦਈ ਹੁਣ ਤੱਕ ਸਫਲ ਹੋਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਅਧਿਕਾਰ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ^ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਸਾਂਝੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਹਨ।

•''' (25) 106 ਪੀ.ਆਰ. 1880 ਈ.

(26) 100 ਪੀਆਰ 1900.

' (27) 94 ਪੀਆਰ 1895

ਸਮੂਹਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਲਾਅਜ਼ ਐਕਟ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਕਿਸੇ ਅਜਨਬੀ ਨਾਲ ਸਾਂਝੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ ਪ੍ਰੀ-ਐਮਟਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਜਾਂ ਉੱਤਮ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਕਰੀ ਮੁਦਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮਾੜੀ ਹੈ, ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਈ ਪਾਰਸਲ ਵੇਚੇ ਗਏ ਹਨ, ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਣਵੰਡੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਨੁਪਾਤ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਨਿਰਧਾਰਨ ਹੈ। ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਈ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੰਯੁਕਤ ਮਾਲਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।"

ਹਯਾਤ ਬਖਸ਼ ਬਨਾਮ ਮਨਸਬਦਾਰ ਖਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (3) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਭਗਵਾਨ ਬਨਾਮ ਸ਼ਾਦੀ (5) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਕਰੇਤਾ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਜੁੜਦਾ ਹੈ। ਸੰਯੁਕਤ ਖਰੀਦ ਕਿਸੇ ਅਜਨਬੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਹਿਲੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣਾ ਵਿਰੋਧ ਗੁਆ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਖਰੀਦ ਦਾ ਆਪਣਾ ਹਿੱਸਾ ਵੀ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

(30) ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੁਝ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਅਜਨਬੀ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਨਾਲ, ਇੱਕ ਖਰੀਦਦਾਰ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਜਨਬੀ ਦੇ ਪੱਧਰ ਤੱਕ ਡੁੱਬ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਅਦਾਲਤੀ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਅਗਾਊਂ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾ ਸਿਰਫ ਕਿਸੇ ਅਜਨਬੀ ਦੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਡੁੱਬਦਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖੋਹ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਭਵਾਨੀ ਪ੍ਰਸਾਦ ਬਨਾਮ ਡਮਰੂ (16), ਅਤੇ ਗੁਪਤੋਸ਼ਵਰ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਤੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਰਾਮ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (28) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਕਾਫੀ ਹੋਵੇਗਾ।

(31) ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਅਜਨਬੀ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾ ਕੇ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਵਿਕਰੇਤਾ ਆਪਣੀ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਅਸਲ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕੁਝ ਨਿਰਣਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰੀਖਣਾਂ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਅਜਨਬੀ ਨਾਲ ਜੁੜ ਕੇ ਉਹ ਇਸ ਪੱਧਰ ਤੱਕ ਡੁੱਬ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਨਬੀ. ਨਿਆਂਇਕ ਰਾਏ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਿਰਫ ਅਜਨਬੀ ਦੇ ਪੱਧਰ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਡੁੱਬਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਜਨਬੀ ਸੰਦੇਬਾਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਗੁਆ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਅਜਨਬੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰੋਪਰਟੀ ਖਰੀਦਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਅਵਿਭਾਗੀ ਹੈ। ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਇਹ ਸਹੀ ਸਥਿਤੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਕਾਰਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਕੋਲ ਪਹਿਲਾਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਉਹ ਪੂਰੇ ਸੰਦੇਬਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਦੇ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਪਰ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਅਜਨਬੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਕੋਲ

(2?) LLK (1912) AIL 542. "—

ਸੰਪੱਤੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਜਿਸ ਨੇ, ਉਸਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ, ਪੂਰਵ-ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(32) ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਕਿਸੇ ਅਜਨਬੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਮਿਲਾ ਕੇ ਸਮੁੱਚੀ ਜਾਇਦਾਦ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਹੈ, ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਦਾ ਆਪਣਾ ਹੱਕ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖੋਹ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਮਨ ਬਦਲ ਕੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੇ ਹਿੱਤ. ਨਬੀ ਬਖਸ਼ ਬਨਾਮ ਕਾਕਾ ਸਿੰਘ (29) ਵਿੱਚ ਪਲੇਡਨ, ਜੇ. ਦੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਨਿਰੀਖਣ ਦੁਕਵੇਂ ਹਨ:-

"ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਉਸ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਉਸੇ ਵਿਕਰੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। -ਉਸਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉਸ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਵੀਕਾਰ ਜਾਂ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਹੋਵੇ। ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ: ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਹੱਕ ਛੱਡਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਬਾਕੀ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰਾਖਵਾਂ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ। ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਚੋਣ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਦੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਸਵੀਕਾਰ ਜਾਂ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਜਾਂ ਜੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਦੇ ਕੇ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਕੇ, ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਜਿਸਨੂੰ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੁਆਰਾ, ਉਸੇ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਅੰਤਮ ਲਾਭ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।-ਉਹ ਆਪਣੇ ਤਰਜੀਹੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਅਜਨਬੀ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, - ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹਨਾਂ ਸਾਂਝੇ ਹਿੱਤਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਗੱਦਾਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਪਿੰਡ ਦਾ ਕੋਈ ਮੈਂਬਰ ਕਿਸੇ ਅਜਨਬੀ ਦੀ ਘੁਸਪੈਠ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਮੁਸੀਬਤ ਅਤੇ ਖਰਚੇ 'ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਨਾਕਾਮ ਘੁਸਪੈਠੀਏ ਦੇ ਉਕਸਾਹਟ 'ਤੇ, ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ, ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਯਤਨਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਜਾਂ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ।

(33) ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਨਾਂਹ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ;

(1) ਕਿ ਗਰੀਬ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਅਜਨਬੀ ਸਹਿ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਉਸਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ; ਅਤੇ

(29) 42 ਪੀਆਰ 1878

(2) ਕਿ ਸਾਂਝੀ ਵਿਕਰੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਜਨਬੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਜੋੜ ਕੇ, ਗਰੀਬ ਸਿੰਘ, ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਅਜਨਬੀ ਦੇ ਪੱਧਰ ਤੱਕ ਡੁੱਬ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਮੁਦਈ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਖੋਹ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਾ' ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਖਰੀਦ ਕੇ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਈ.

(34) ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ, ਇਸਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਮੈਨੂੰ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਦਮੋਦਰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (24) ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਾਏ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਅਸਮਰੱਥਾ ਦਾ ਅਫਸੋਸ ਹੈ, ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਨੁਕਸ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਕੇ, ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਅਜਨਬੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਕੇ, ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਅਸਲ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਹਰਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਇਸ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਨਬੀ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਾਲ ਖਰੀਦ ਕੇ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਨਾਲ, ਵਿਕਰੇਤਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਜਿੱਠ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ। ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਗਰੀਬ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਇੱਕ ਅਜਨਬੀ ਸੀ, ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਅਗਾਊਂ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਨਾਇਲ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਜੋ ਅਜਨਬੀ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੁਧਾਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21-ਏ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਹੋਣਾ ਅਤੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਵਿਰਾਸਤ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਾਸ ਕਰਦਿਆਂ ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਦੀ ਸੌਖ (24), ਅਪੀਲ ਦਮੋਦਰ ਆਇ ਬਨਾਮ ਹਰੀ ਸਿੰਘ (30) ਵਿੱਚ ਲੈਟਰਜ਼ ਪੇਟੈਂਟ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਲਟਾ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ. ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21-ਏ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(35) ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦੋ ਪਹਿਲੇ ਫੈਸਲੇ ਹਨ, ਜੋ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਿੰਦੂ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਤੇਹੂ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (23), ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਅਜਨਬੀ-ਵੈਂਡੀ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਮੁੜ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਇੱਕ ਸੁਧਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਾਰਾ 21-ਏ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21-ਏ ਅਧੀਨ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਯੁਜ਼ਾਮ ਕਾਇਰ ਬਨਾਮ ਦਿੱਤਾ (31) ਵਿੱਚ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਣ, ਤਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਵਿਕਰੀ ਇਕਸਾਰ ਕੀਮਤ ਲਈ ਸੀ।

(30) 1970 PL-IR. 371.

(31) ਏਆਈਆਰ 1945 ਲਾਹ. 184.

ਹੋਰ ਫੈਸਲਾ ਤੇਜ਼ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਹੈ। ਪੂਰਨ (1), ਐਸ.ਆਰ. ਦਾਸ, ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ (ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ) ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਉਹ ਫੈਸਲਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਨੇ ਸੁਲਝੇ ਹੋਏ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਕਰੇਤਾ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਮੁਦਈ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਜਾਂ ਉੱਤਮ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਅਜਨਬੀ ਨੂੰ ਸਹਿ-ਵੈਂਡੀ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਗੁਆ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 21 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਉਹ ਅਜਨਬੀ ਦੇ ਹਿੱਤ ਦੀ ਮੁੜ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਹਰਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਨੇ ਦੇਖਿਆ: -

' "ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਅਜਨਬੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਨਾਲ ਇੱਕ ਬਰਾਬਰ ਜਾਂ ਉੱਚੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਗੁਆ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਸਲਈ, ਇੱਕ ਵਿਕਰੇਤਾ ਜਿਸ ਕੋਲ ਮੁਦਈ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਜਾਂ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪੂਰਵ-ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਕੱਲਾ ਵਿਕਰੇਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਹਰਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਹੱਕ ਗੁਆ ਬੈਠਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਕਿਸੇ ਅਜਨਬੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਸਹਿ-ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਅਜਨਬੀ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਪੂਰਵ-ਇੰਪਸਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਜਾਂ ਉੱਚੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਾਲੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਰ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਅਜਨਬੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਜਨਬੀ ਨੂੰ ਖਰੀਦ ਕੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਉਸ ਧੱਬੇ ਜਾਂ ਨੁਕਸ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਪੂਰਵ-ਇੰਪਸਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਉਸਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਧੱਬੇ ਜਾਂ ਨੁਕਸ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ 'ਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਪੁਰਾਣੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਅਜਨਬੀ ਨਾਲ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੀ ਸਾਂਝ ਨੂੰ 'ਪੂਰਵ-ਉਮੀਦ' ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸਿਰਫ ਉਸਦੀ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਅਯੋਗਤਾ ਜਾਂ ਨੁਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਸੁਸਤ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤੱਥ ਇਹ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਇਹ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਵਿਕਰੇਤਾ ਕੋਲ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਹਰਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀ ਅਜਨਬੀ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੀ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਨੂੰ - ' ~ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ v =.. 0f ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਜਾਂ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਨੁਕਸ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜੋ ਸੁਸਤ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪੂਰਵ-ਇੰਪਸਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸਰਗਰਮ iif, ਤੱਥ ਇਹ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਨਬੀ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਵਿਕਰੇਤਾ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਇਸਲਈ, ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਧਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਸਬੰਧ ਅਜਨਬੀ ਦੇ ਕੋਲ ਪੂਰਵ-ਇੰਪਸਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਹ ਅਜਨਬੀ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ ਸਾਂਝ ਖਤਮ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਅਜਨਬੀ ਨੂੰ ਖਰੀਦ ਕੇ ਖਤਮ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਇਸ ਪਰਿਵਰਤਨ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇੱਕ ਸੁਸਤ ਜਾਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਦੋਵਾਂ

ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 21-ਏ ਵਿੱਚ 'ਸਟੇਟਸ' ਸ਼ਬਦ ਕਿਸੇ ਤਕਨੀਕੀ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਸਮੀਕਰਨ ਸ਼ਬਦ 'ਸਥਿਤੀ' ਦੇ ਸਮਾਨਾਰਥਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਲੰਬਿਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੁਧਾਰ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਫੁਲ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਵਰਜਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਸਿਵਾਏ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ; ਸੁਧਾਰ ਵਿਰਸੇ ਜਾਂ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

(37) ਇਹ ਫੈਸਲਾ 1 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਿੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਪੀਲ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਬੈਚ (ਜੀ. ਡੀ. ਖੋਸਲਾ ਐਰੀਡ ਫਲਸ਼ੋ, ਜੇ. ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਗਠਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇਵਾਂ ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਜੱਜ ਵਜੋਂ ਸਿੱਗਾਰਿਆ), ਨੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੇ ਅਜਨਬੀ ਸਹਿ-ਵੈਂਡੀ ਦੇ ਹਿੱਤ ਨੂੰ ਖਰੀਦ ਕੇ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਸ਼ਬਦ:-

“ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਟੇਕ ਚੰਦ, ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 23 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਬਨਵਾਰੀ ਲਾਈ ਦੁਆਰਾ ਵੇਚਣ ਨੂੰ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਅਲੀ ਮੁਹੰਮਦ ਦੇ ਕੇਸ (10) ਵਿੱਚ ਬੇਕੇਟ, ਜੇ. ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵੱਲ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਦੋ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਅਜਨਬੀ ਸਨ। ਦੀਨ ਮੁਹੰਮਦ ਅਤੇ ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ.ਜੇ. ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਵਿਕਰੇਤਾ ਇੱਕ ਅਜਨਬੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਂਝੀ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਜੋੜਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣਾ ਅਗਾਊਂ ਅਧਿਕਾਰ ਗੁਆ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਖਰੀਦ ਦਾ ਆਪਣਾ ਹਿੱਸਾ। ਬੇਕੇਟ, ਜੇ., ਨੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਵੱਖਰਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਲਿਆ, ਪਰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਿੰਗਲ ਅਵਿਭਾਗੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਅਜਨਬੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਵੈਂਡੀਜ਼ ਦੀ ਹਸਤੀ ਅਜਨਬੀਆਂ ਦੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਬਨਵਾਰੀ ਲਾਈ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਸੁਧਾਰ ਪੂਰਵ-ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਹਰਾ ਸਕਦਾ। ਅਲੀ ਮੁਹੰਮਦ ਦੇ ਕੇਸ (10), ਜੋ ਕਿ ਸੀ

ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 21-ਏ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਜਨਬੀ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਦੂਜੇ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ, ਅਰਥਾਤ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਵੇਚਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਹਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੀਨ ਮੁਹੰਮਦ ਅਤੇ ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ.ਜੇ. ਦੇ ਤਰਕ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਿਮਤ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਕ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਹੀ ਸੀ।

(38) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਹਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਉੱਚ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਬੋਲਣ ਲਈ, ਮੈਨੂੰ ਐਸ.ਆਰ. ਦਾਸ, ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਅਤੇ ਜੱਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ

ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। *ਤੇਜ ਰਾਮ ਦੇ ਕੇਸ* (1) ਅਤੇ (2) ਵਿੱਚ ਲੈਟਰਜ਼ ਪੇਟੈਂਟ ਬੈਂਚ . ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਲੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21-ਏ ਉੱਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਨਿਰਮਾਣ ਉਸ ਵਸਤੂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ 1944 ਦੇ ਸੋਧ ਐਕਟ 1 ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਸਵੈਇੱਛਤ ਸੁਧਾਰ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਉਹ ਜੋ ਵਿਰਾਸਤ ਜਾਂ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਇਕੁਇਟੀ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਸਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਹੀ ਨਿਯਮ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਅਸਲ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਬੇਅਸਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ।

(39) ਮੈਂ, ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਾਂਹ ਵਿੱਚ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਖਾਰਜ ਕਰਾਂਗਾ।

ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ, ਸੀ.ਜੇ.-ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਪੀਸੀ ਜੈਨ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਵੀ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਕੇ.ਐਸ.ਕੇ. _

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:-ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ

ਫੁਲ ਬੈਂਚ

ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਆਰ.ਐਸ. ਨਰੂਲਾ ਅਤੇ ਬਲ ਰਾਜ ਤੁੱਲ, ਜੇ.ਜੇ.

ਦਯਾਨ ਅਤੇ ਐਂਗਲੋ-ਵੈਦਿਕ ਕਾਲਜ ਮੈਨੇਜਿੰਗ
ਕਮੇਟੀ, - ਪਟੀਸ਼ਨ.

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1971 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 2058।

12 ਅਗਸਤ 1971 ਈ.

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਐਕਟ (1969 ਦਾ XXI)-ਸੈਕਸ਼ਨ 5(3)-ਕੀ ਖੇਤਰੀ ਗਠਜੋੜ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ
ਅਯੋਗ ਹੈ-ਚੰਡੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ-